

[Kristian Kristensen.]

en bibeholdelse af forholdet 50 : 50, sådan som det blev opnået ved lovens revision i 1958.

Hvor stort stipendiebeløbet skal være må jo i sidste ende bero på et skøn. Det må naturligvis være sådan, at den intelligensreserve, som den mindrebedemlede del af befolkningen repræsenterer, ikke får så vanskelige vilkår under og efter en uddannelse, at den viger tilbage for at søge en sådan, til skade ikke blot for sig selv, men for hele samfundet. Jeg kan ikke afgøre, om de 7 $\frac{1}{4}$ mill. kr., som oppositionen åbenbart vil gå med til som stipendiebeløb, eller 9 mill. kr. vil være det rigtige, eller om det rigtige måske ligger en lille smule højere eller en lille smule lavere. Det må i øvrigt også hænge en hel del sammen med, i hvor høj grad man lader den enkelte beholde, hvad der er hans, og lader samfundet indkassere, hvad der er samfundets. Men der har blandt regeringspartierne kunnet opnås enighed om de 9 mill. kr., og jeg skal selvfølgelig ikke for 1 $\frac{3}{4}$ mill. kr.s skyld skabe splid på dette område.

Jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for regeringens forslag, sådan som det foreligger nu i ændret form, men jeg vil samtidig beklage, at Danske Studerendes Fællesråd ikke viger tilbage for at stille krav om, at støtten gives i form af stipendier og ikke i form af lån.

Petra Petersen: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag sagde jeg på min gruppes vegne, at vi fandt, at de foreslåede 18 mill. kr. til uddannelsesfonden vel var et fremskridt, men at vi fandt, det var for lidt. Derfor har min gruppe i dag ved denne anden behandling stillet ændringsforslag om forhøjelse af bevillingen til 30 mill. kr.; det samme foreslog vi i 1958, da loven sidst var til revision.

Vi har samtidig stillet ændringsforslag om, at fordelingen af de 30 mill. kr. bliver 20 mill. kr. til stipendier og 10 mill. kr. til lån, idet også vi finder, at det må være stipendierne, der får det største beløb. Trangen er stor, og mange er ikke i stand til at tilbagebetale efter endt uddannelse.

Vi har ikke stillet forslag om forhøjelse af det beløb, der skal anvendes til dækning af gymnasiasters rejse- og opholdsudgifter,

ikke fordi vi mener, at beløbet 1 mill. kr. er særlig stort — om det bliver vedtaget — men fordi det sammen med de 30 mill. kr., vi foreslår, kommer op på det beløb, Danske Studerendes Fællesråd foreslog i 1958. Nu tales der i dag om et andet beløb, nemlig 25 $\frac{1}{4}$ mill. kr., hvilket dog, siger man, ikke giver udtryk for det virkeligt foreliggende behov. Jeg vil endda sige, at det er muligt, at de 31 mill. kr. slet ikke slår til i dag. Det er 2 år siden, at der af Danske Studerendes Fællesråd blev foreslået 31 mill. kr.; der er sket store prisstigninger siden, og desuden er elevtallet blevet større.

Men dertil kommer, som det er sagt af nogle ordførere i dag, og som den højtærede undervisningsminister sagde i sin fremsættelsestale — hvad jeg i øvrigt giver ministeren så inderlig ret i — at vi ikke kender omfanget af den gruppe unge, der afholder sig fra et studium, fordi det er økonomisk uoverkommeligt for dem; og der findes jo en del af dem. Vi møder dem, hvor vi færdes; der er en del, som gerne vil lade sig uddanne, men deres økonomiske forhold er sådan, at de simpelt hen ikke tør begynde på en uddannelse. Hvis man forhøjer fondens midler til det, vi foreslår, vil der blive øgede muligheder for disse, og det er ofte de ikke helt unge, de, der af en eller anden årsag er kommet på en forkert hylde; måske har forældrenes økonomiske forhold bevirket, at de ikke har kunnet få en uddannelse, og måske er det på et senere tidspunkt gået op for dem, at deres evner lå i en anden retning.

Det er rigtigt — som det er blevet sagt — at der i vort samfund er god brug for, at alle unge får en videregående uddannelse. Vi tænkte netop på de unge fra arbejderklassen, som det ærede medlem hr. Søgaard nævnte; for skal undervisningen demokratiseres, skal den ikke forbeholdes nogle ganske enkelte; skal arbejderungdommen også være med, så må den have den fornødne understøttelse, og dér slår de 18 mill. kr. ikke til. Det gælder mange, men i allerhøjeste grad dem, der ikke længere er helt unge og ofte har familie at forsørge. Derfor er det også påkrævet, at de $\frac{2}{3}$ af fondens midler anvendes til stipendier, idet de unge — eller ikke helt unge, om man vil — der lader sig uddanne, ikke er i stand til at tilbagebetale